

ERÄÄNÄ KAUNIINA YÖNÄ HUORISSA

Tunnustan. Olen kerran käynyt bordellissa. Siitä syntyi feministi.

Tuttava sanoi, että äänestää minua heti seuraavissa vaaleissa, jos olen feministi. Kunnon pyrkyrinä rupesin tietysti heti kelaamaan, että olenkos vai enkös ole. Ja mitä ihmettä, hyvinkin pian tulin siihen tulokseen, että kyllä, pesunkestävä femakkohan tässä. Olen itse asiassa ollut sitä ihan poliitikkouteni alkumetreiltä. Löysin telaketjuni vain hieman erikoisemmasta paikasta.

Vuonna 2001 lähdin into piukeana ensimmäiselle kuntayhtymän seminaarimatkalle Tallinnaan - enhän onneton märkäkorva vielä tiennyt, että siellähän rampataan kyllästymiseen asti. Ja että reissut ovat tavallisesti uskomattoman tylsiä.

No, tämä ensimmäinen ei kuitenkaan sitä ollut. Äksöni alkoi neljän pintaan Viru-hotellin yökerhosta, jossa istuttiin vielä seminaareilun päätteeksi erään pienkunnan agraaripuolueen edustajan kanssa parantamassa maailmaa. Täysin pyytämättä ja yllätyksenä keski-ikäinen keskustelukumppanini tiedusteli, että ”Ei kai me muuten mihinkään huoriin vain olla menossa?”. Ennen kuin ehdin kakomaan keskioluuet väärästä kurkusta, völjyyn iskeytyi pari ihan muotopätevää neitokaista.

Aika pian löysinkin itseni ”jatkoilta” jostain laitakaupungilta. Kivan keltaisen puutalon sisuksista paljastui pelottavien portsarien vartioima yökerho. Tilasin elämäni kalleimman kaljan ja istuin penkille ihmettelemään menoa - tanssilattialla ketkutti tyttö silikonit paljaana ja katonrajan telkkareista tulvi pornoa. Kaveria ja toista tyttöä ei näkynyt enää missään.

Toinen tytsy paljastui venäjänjuutalaiseksi arkkitehtiopiskelijaksi, eikä ollut kuulemma töissä. Kysyi vaan, että miksi minä en mene ”taakse”.

Tosiasiaa en ollut humalaltani oikein vielä hahmottanut koko juttua, mutta sopersin, ettei minulla ole rahaa (mikä oli tottakin) ja etten ollut toisaalta koskaan ollut prostituoidun kanssa.

”Kuinka niin et ole ollut? How old are you?”

”23”

”And you have never been with a paid woman!?!”

”Ööh, you know, in Finland we have this thing called Impivaara...”

Tanssilattialla joku suomalainen bisnesäijä alkoi ”tanssittaa” stripparia. Tytön kymmensenttisen korkkarin kannattelemasta nilkasta meni nivelsiteet ja sattui tosi pahasti, sen kuuli.

Suuryrityksen edustaja meuhkaamaan rahojen kanssa, että uusi huora tänne ja heti. Ja tulihan se sieltä.

Löysin ulos, ja perkule, oksupoksu pulppasi pihamaalle.

Takaisin ei ollut enää menemistä, joten istun auringonnousuun polttelemaan tupakkaa. Kohta kaverini tulee ulos kohtuullisen surkeana. Rahaa ei ryöstöhintojen jäljiltä jäänyt edes taksiin, joten lähdemme - nuori ja vanhempi luottamusmies rinta rinnan - talsimaan sinne päin, jossa kuvittelemme keskustan olevan.

Keski-ikäinen mies purskahtaa itkuun, vaimonsa takia. Poika yrittää lohduttaa, minkä taitaa, mukavaa miestä. Aamu on ihan helvetin kaunis.

Mietin kumpi on pahempaa, myydä sielunsa vai ruumiinsa? Vai menevätkö molemmat kerralla?

Iisakki Kiemunki

27.09.2006 / Hämeenlinnan Kaupunkiutiset

